

debærer, at stadig flere mennesker udsættes for tortur, død eller mishandling eller forsvinder.

De spørgsmål, man jo må stille sig eller burde stille sig, for krigsflertallet her i Folketingssalen har åbenlyst ikke stillet sig de spørgsmål, er følgende:

Hvor mange mennesker har været udsat for tortur, mens de har været i koalitionsstyrkernes eller de irakiske sikkerhedsstyrkers varetægt, hvor mange er døde, og hvor mange er forsvundet? Folkeretten siger, og det er rigtigt, at det er den stat, der fysisk og faktisk har fangerne i sin varetægt, som er ansvarlig for den måde, de behandles på. Men sagen er jo, at med det ændringsforslag, som Enhedslisten stillede, og som desværre ikke er blevet vedtaget, ville det jo have været klart, at Danmark sagde:

Vi nægter at deltage i fælles operationer med andre styrker, hvis vi ikke har nogen garanti for, at de fanger, der bliver taget, ikke forsvinder eller udsættes for tortur, mishandling, drab eller andre menneskerettighedskrænkelser. Det er en skam, at det ændringsforslag ikke er blevet vedtaget, og jeg synes, at det viser, at Folketingets flertal, og jeg er meget ked af, at hverken Socialdemokraterne eller De Radikale valgte at stemme for det, ikke tager kampen mod menneskerettighedsovertrædelser alvorligt nok i denne sammenhæng.

Vi havde her en mulighed for at vise, at man faktisk kan sende danske soldater af sted og samtidig garantere, at der ikke sker brud på menneskerettighederne. Desværre var det kun SF og Enhedslisten, der stemte for dette ændringsforslag. Jeg synes, det er pinligt!

Efter Enhedslistens opfattelse har vi et moralsk ansvar for, at menneskerettighederne overholdes der, hvor danske styrker deltager i operationer. Efter Enhedslistens opfattelse har Danmark et moralsk medansvar for Abu Ghraib og for fangekældrene i huse ejet af det irakiske indenrigsministerium. Efter Enhedslisten opfattelse har Danmark et medansvar for massakren i Hadiitha, fordi vi er en del af koalitionsstyrkerne – en massakre, hvor amerikanske marinesoldater systematisk og uprovokeret nedslagede 24 mænd, kvinder og børn, og det var ifølge de flydender, som har været fremme, børn helt ned til 3-års-alderen. Efter Enhedslistens opfattelse har Danmark, fordi vi er en del af koalitionsstyrkerne, et medansvar for det, som menneskerettighedsorganisationen Human Rights Watch kalder rystende mishandling af de mænd og kvinder, som USA tilbageholder i Irak. Og efter

Enhedslisten opfattelse er det afgørende vigtigt, at det danske Folketing burde sende et signal til omverdenen om, at Danmark ikke vil acceptere overtrædelser af menneskerettighederne i nogen tilfælde.

Kl. 13.35

Udenrigsministeriet skriver jo faktisk selv på sin hjemmeside, at respekten for menneskerettighederne er et mål i sig selv – ja, måske, men tydeligvis ikke nok, til at regeringen vil stemme for et ændringsforslag stillet af Enhedslisten, som vil garantere, at menneskerettighederne bliver overholdt, og at hvis ikke de bliver overholdt, vil danske styrker ikke deltage i fælles operationer.

Derfor undrer det os også, at man nu vælger at sige: Vi stemmer ikke for det her ændringsforslag fra Enhedslisten, vi fortsætter bare, som vi har gjort hidtil. Man burde være klogere.

Det, der sker nu, er, at vi ser en situation i Irak, der er endt i kaos, borgerkrig, død og ødelæggelse. Der er blevet brugt milliarder af dollars, og et af de spørgsmål, som vi har fået svar på i forbindelse med udvalgsbehandlingen siden den 18. maj, hvor vi behandlede det her for første gang, er jo, hvor store de amerikanske militære omkostninger er, i milliarder amerikanske dollars, ved indsatsen i Irak. Her kan vi se, at de udgifter er i kraftig stigning, og det understreger jo også igen, at vi har at gøre med en situation, en borgerkrig, som er fuldstændig ude af kontrol.

I 2005 brugte USA 4,6 mia. USD om måneden. I finansåret 2006 er det vurderet, at krigsførelsen for USA's vedkommende vil koste – og hold nu fast – 6,2 mia. USD om måneden. Det er to store bæltbroer om måneden, som skal bruges til at fortsætte en militær tilstedeværelse – en militær besættelse, som er en del af et problem og overhovedet ikke en del af nogen løsning. 6,2 mia. USD bruges på at fortsætte en situation, som ikke bliver løst, før de udenlandske tropper trækker sig ud.

Det, vi skal have i stedet for, er selvfølgelig et FN, som kommer mere på banen, et FN i den centrale rolle, og ikke, som det er nu, en situation, hvor USA slår takten. Vi skal have FN på banen. Vi kan også godt få FN-tropper ind, men så bør det være tropper fra arabiske lande, som forstår sproget, som forstår kulturen, og som forstår at gebærde sig i omgivelserne i Irak.

Vi har også foreslået fra Enhedslistens side, at man nedsætter en freds- og forsoningskommission med udgangspunkt i de erfaringer, man